18/04/2022

Επιβλητική τοιχογραφία Ένθρονης Παναγίας στον Καθεδρικό Ναό Στοκχόλμης

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Το πρωΐ της Κυριακής των Βαΐων, αμέσως μετά το πέρας της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας κ. Κλεόπας παρουσίασε στο τέλος της ομιλίας του προς το εκκλησίασμα, το νέο εικονογραφικό διάκοσμο του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης.

Συγκεκριμένα, παρουσίασε την επιβλητική τοιχογραφία της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, πλαισιωμένη από δέκα μικρούς και μεγάλους Προφήτες, διαστάσεων 6.50 Χ 4.20 μ., η οποία τοποθετήθηκε στις 12 Απριλίου, στο κέντρο

του υπερώου.

Η συγκεκριμένη αγιογραφική παράσταση είναι αντίγραφο της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, του έτους 1664, του Εμμανουήλ Τζάνε.

Στην συνέχεια, παρουσιάστηκε και η έτερη εικόνα της Θεοτόκου, η οποία τοποθετήθηκε στα δεξιά του υπερώου και απεικονίζει την Αγία Σκέπη, βαστάζουσα την τιμία εσθήτα, πλαισιωμένη από δύο αγγέλους, διαστάσεων 2.34 Χ 2.70 μ..

Οι δύο αυτές αγιογραφίες ιστορήθηκαν από τους αδελφούς κ.κ. Μιχαήλ και Δημήτριο Ανδρούτσο και τον συνεργάτη τους κ. Σπυρίδωνα Μέτση.

Είχε προηγηθεί, τον Οκτώβριο του 2021, η τοποθέτηση 34 ακόμη τοιχογραφιών, από τους ίδιους αγιογράφους, στον ως άνω Καθεδρικό Ναό.

Ομιλία Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας για την Κυριακή των Βαΐων Καθεδρικός Ναός Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης:

«Τήν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν» και στη λαμπρά και πανεπίσημη ταύτη ημέρα αξιωθέντες να φθάσουμε, εορτάζουμε σήμερα μία διπλή υποδοχή. Η πρώτη ασφαλώς, είναι η θριαμβευτική είσοδος του Κυρίου μας στα Ιεροσόλυμα, όπως μάς την παρουσίασε το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα.

Εισέρχεται ο Κύριος στην «πόλιν τοῦ βασιλέως», «ἐπί πώλου ὄνου καθεζόμενος». Ο δρόμος είναι στρωμένος με ρούχα και κλαδιά. Ο κόσμος κρατά στα χέρια του τα «βαΐα τῶν φοινίκων». Και τότε «ἐσείσθη πᾶσα πόλις» (Ματθ. 21,10) από τον ενθουσιασμό και τις φωνές προσκυνητών, που υμνούσαν το νέο βασιλιά του Ισραήλ: «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ» (Ἰωάν. 12,13).

Η πομπή φθάνει στο Ναό του Σολομώντος. Εδώ όμως οι φωνές που ακούγονται είναι παράξενες. Νομίζει κανείς ότι έρχονται από έναν άλλο κόσμο. Είναι οι φωνές των μικρών παιδιών: «Ὡσαννά, τῷ Υἱῷ Δαυίδ».

Οι Φαρισαίοι αγανακτούν και ρωτούν τον Κύριο, αν ακούει τί ψάλλουν τα παιδιά. Και ο Ιησούς απαντά: «οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καί

θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»; (Ματθ. 21,16).

Τί σκέψεις όμως γεννά στον καθένας μας η θριαμβευτική υποδοχή του λαού; Γνωρίζουμε ότι ο ίδιος αυτός λαός, μετά από λίγες ημέρες, θα αλλοιώσει τη δοξολογική πρσφώνηση «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος», σε ένα παθιασμένο, γεμάτο διαστροφικό μίσος: «Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν» (Ἰωάν. 19,6)

Γιατί όμως αυτή η τόσο απότομη μεταστροφή του λαού; Ο λαός, «οἱ ὄχλοι», είναι το απρόσωπο πλήθος των ανθρώπων. Είμαστε, ίσως, όλοι εμείς που, πολύ επιφανειακά, δεχόμαστε το μήνυμα της αλήθειας του Ευαγγελίου και δεν το αφήνουμε να διαποτίσει τον εσωτερικό μας κόσμο και να μάς μεταμορφώσει.

Συνδεόμαστε προσωπικά, μέσω των Ι. Μυστηρίων της Εκκλησίας μας, με το ολοζώντανο πρόσωπο του Κυρίου μας, εν τω συνδέσμω της αγάπης;

Μήπως δικαιολογείται η «σιωπή» και η «απουσία» του Θεού από το σύγχρονο κόσμο; Μήπως, επειδή επιμένουμε στις δικές μας σκέψεις και αντιλήψεις, την αυτάρκειά μας; Μήπως, εξορίσαμε το Θεό από τη ζωή μας και κάναμε τη γη να βασανίζεται, να πονά και να ματώνει;

Πόσο εύγλωττες και αληθινές είναι για την εποχή μας οι φωνές του Ευαγγελιστή και του Προφήτη αντίστοιχα: Ο Ιησούς «ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καί ὁ κόσμος αὐτόν οὐκ ἔγνω. Εἰς τά ἴδια ἦλθεν καί οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον» (Ἰωάν. 1, 10-11). Και, «Ἀκοῇ ἀκούσατε καί οὐ μή συνῆτε καί βλέποντες βλέψετε και οὐ μή ἴδετε, ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου…» (Ἡσαΐας 6, 9-10).

Διανύουμε, αδελφοί μου, τον 21ο αιώνα, καυχόμεθα για τα επιτεύγματα της επιστήμης, την πρόοδο του πολιτισμού, το απόγειο της τεχνολογίας και των μέσων επικοινωνίας κι όμως, εν έτει 2022, ξαναζούμε το θλιβερό γεγονός και τις συνέπειες του πολέμου, που διεξάγεται στην Ουκρανία.

Γινόμαστε μάρτυρες της παραφροσύνης που καταδυναστεύει την ψυχή και τη συνείδηση και αφήνει πίσω κατόμβες αθώων θυμάτων και οδηγεί στο δρόμο της ξενιτιάς και του ξεριζωμού χιλιάδες ανθρώπους.

Παρά τη θλίψη των ημερών, εξαιτίας όλων αυτών των αρνητικών γεγονότων που βιώνουμε, ανοίγεται μπροστά μας ένα παράθυρο ελπίδος, ένας αληθινός και σωτήριος δρόμος υποδοχής και αποδοχής του Κυρίου: είναι ο τρόπος που τα παιδιά υποδέχονται τον Ιησού. Σήμερα τα παιδιά γίνονται οι δάσκαλοί μας!

Κι εμείς, σήμερα, όσοι βρισκόμαστε συμπροσευχόμενοι στον Καθεδρικό Ναό του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, αξιωνόμαστε, όπως

εισαγωγικά αναφέραμε, και μιας δεύτερης υποδοχής. Συνεχίζοντας τον αγιογραφικό διάκοσμο του Καθεδρικού Ναού, σας προσκαλώ τώρα, να στρέψετε τα βλέμματά σας στο υπερώον, και συγκεκριμένα στο μέσον αυτού, και να ατενίσετε την νέα, όντως επιβλητική, τοιχογραφία της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, διαστάσεων 6.50 Χ 4.20 μ., η Οποία θα μας ευλογεί και θα μας σκέπει όλους από εκεί ψηλά.
Θα διαπιστώσετε, επίσης, ότι η Παναγία είναι πλαισιωμένη από δέκα Προφήτες, οι οποίοι προανήγγειλαν το γεγονός του Ευαγγελισμού και της Ενσαρκώσεως του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος.

Η συγκεκριμένη αγιογραφική παράσταση είναι αντίγραφο της Ένθρονης Παναγίας της Βρεφοκρατούσας, του έτους 1664, του Εμμανουήλ Τζάνε.

Σας παρουσιάζω και την δεύτερη εικόνα της Κυρίας Θεοτόκου, η οποία τοποθετήθηκε στα δεξιά του υπερώου και απεικονίζει την Αγία Σκέπη, βαστάζουσα την τιμία εσθήτα, πλαισιωμένη από δύο αγγέλους, διαστάσεων 2.34 Χ 2.70 μ..

Οι δύο αυτές αγιογραφίες ιστορήθηκαν από τους αδελφούς κ.κ. Μιχαήλ και Δημήτριο Ανδρούτσο και τον συνεργάτη τους κ. Σπυρίδωνα Μέτση.

Είχε προηγηθεί, όπως θα ενθυμείσθε, τον περσυνό Οκτώβριο, η τοποθέτηση 34 ακόμη τοιχογραφιών, από τους ίδιους αγιογράφους.

Υποδεχόμενοι, λοιπόν, μαζί με τον εισερχόμενο στην Αγία Πόλη Μεσσία, Λυτρωτή, Σωτήρα και Ευεργέτη των ψυχών ημών, τις τοιχογραφίες της Κυρίας Θεοτόκου, της Υπερμάχου Στρατηγού του Γένους μας, κι ας την παρακαλέσουμε προσευχητικώς: «Ὑπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τάς ἡμῶν ἱκεσίας, μή παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ’ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἁγνή, μόνη εὐλογημένη».

Ας έχουμε την ευχή και προστασία Της, δεόμενη, ως Γοργοεπήκοος, υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου και της αμέσου καταπαύσεως του πυρός στην Ουκρανία! Αμήν.